

F.t.l. vedr. virksomhedsskatteoven

kapitalgevinst i virksomheden, vil denne gevinst kun kunne udtages til private formål uden rentekorrektion, hvis den skattepligtige ophører med at anvende virksomhedsordningen. Dette gælder dog ikke, hvis den realiserede gevinst beskattes som almindelig indkomst og dermed indgår i opgørelsen af virksomhedens indkomst.

Opgørelse af indestående på indskudskonto efter stk. 3 sker på grundlag af værdien af indskudte aktiver med fradrag af gæld. Som nævnt i bemærkningerne til § 2 er opdelingen af egenkapital på henholdsvis indskudskonto og opsparingskonto nødvendiggjort af den forskellige skattemæssige behandling, som beløb fra disse to konti får ved overførsel til den skattepligtige. Indestående på indskudskontoen kan skattefrit tilbageføres til den skattepligtige fra virksomheden, mens indestående på opsparingskonto skal endeligt beskattes som personlig indkomst, når det overføres til den skattepligtige.

Udgangspunktet for værdiansættelse af aktiver og passiver er den formueskattepligtige værdi. Fast ejendom indgår således til ejendomsvurderingen, mens driftsmidler og skibe indgår med den afskrivningsberettigede saldo-værdi. Ved opgørelsen tillægges formuenedslag efter §§ 18 A-18 C i ligningsloven samt eventuel ikke medregnet anskaffelsessum for ombygning, forbedringer m.v. af bygninger. Varelager og husdyrbesætning medregnes med den formueskattepligtige værdi efter eventuel nedskrivning.

Aktiver, der ikke er formueskattepligtige, f.eks. aktiverede forudbetalte omkostninger (forudbetalt husleje, forudbetalt rente, der er fratrukket i indkomsten, og ombygningsudgifter i lejede lokaler) samt good-will medregnes med anskaffelsessummen efter fradrag af skattemæssige afskrivninger. Afskrivningsberettiget good-will, dvs. good-will, der er erhvervet før 1. juli 1982, medregnes til den nedskrevne værdi, mens good-will, der er erhvervet efter 1. juli 1982, medregnes til anskaffelsessummen. Der sker således ikke nedskrivning af sidstnævnte good-will ved opgørelse af indskudskontoen. Det sker derimod ved opgørelse af afkastgrundlaget efter § 8.

Indskydes et driftsmiddel, der hidtil har været anvendt privat, anvendes handelsværdien.

Ved opgørelse af indskudskontoen fragår virksomhedens gæld til den formueskattepligtige værdi.

Aktiver, der benyttes både til erhvervmæssige og til private formål, indgår i opgørelsen af indskudskontoen med en andel af værdien efter stk. 4, der svarer til den erhvervmæssige benyttelse i det

første indkomstår, hvor virksomhedsordningen anvendes. For en- og tofamiliehuse, der tjener til bolig for ejeren, og hvor den erhvervmæssige benyttelse er mindre end 25 pct., er der ikke foretaget nogen vurderingsfordeling vedrørende privat og erhvervmæssig benyttelse. I disse tilfælde lægges den skattepligtiges vurdering af den erhvervmæssige benyttelse til grund. Hvis den skattepligtiges vurdering ikke er i overensstemmele med den faktiske benyttelse, vil den kunne tilsidesættes ligningsmæssigt.

Hvis indskudskontoen, opgjort efter stk. 2-5, bliver negativ, har den skattepligtige mulighed for at dokumentere, at alle virksomhedens aktiver og gældsposter er medregnet samt, at den medregnede gæld er erhvervmæssig. Kan den skattepligtige dokumentere dette, sættes indskudskontoen til nul. Denne bestemmelse betyder, at det kun er nødvendigt at foretage en ligningsmæssig kontrol af, om virksomhedens regnskab giver et korrekt billede af, hvilke aktiver og passiver der er erhvervmæssige, på det tidspunkt hvor den skattepligtige begynder at anvende virksomhedsordningen. Optager den skattepligtige efterfølgende »lån« gennem virksomheden, dvs. overfører mere end det positive indestående på indskudskontoen, sker der rentekorrektion efter bestemmelsen i § 11. Herefter vil den skattepligtige ikke have fordel af fradrag for renteudgifter i virksomheden for det private lån. Der skal derimod ikke foretages nogen ligningsmæssig kontrol af, om gælden er erhvervmæssig eller privat, når indskudskontoen i åbningsbalancen er positiv.

Efter stk. 7 reguleres indskudskontoen årligt ved indkomstårets udløb, således at den forøges med nye indskud, der er foretaget i løbet af indkomståret, og nedsættes med årets hævninger, der ikke er overskud (herunder opsparet overskud).

Da ordningen er frivillig, vil den skattepligtige i princippet kunne skifte mellem beskatning efter virksomhedsordningen og personskatteoven fra det ene år til det andet. Den skattepligtige vil således ved at træde ud af virksomhedsordningen i et år kunne anvende et provenu fra belåning af skattefrie kapitalgevinster til private formål. Når den skattepligtige på ny træder ind i ordningen, vil indskudskapitalen blive forøget med eventuelle kapitalgevinster, idet indskudskontoen efter stk. 2 opgøres på grundlag af den formueskattepligtige værdi af aktiver og gæld. Der er derfor indsat en bestemmelse i stk. 8, der begrænser den skattepligtiges muligheder for at spekulere i at træde ind og ud af virksomhedsordningen. Herefter skal en skattepligtig, der tidligere har anvendt virksom-